

Minimum eller maximum?

Vardagstryck

National Library
of Sweden

Minimum eller maximum?

Historien om den tyske soldat — en trädgårdsmästare från Wien — som i förra veckan rymde över till Sverige från den vid Torneå förlagda tyska truppstyrkan men av polisen i Haparanda återfördes till finska sidan, är mer än trist. Den visar svensk formalism från dess allra sämsta sida.

I de meddelanden i saken, som hittills varit synliga, heter det, att polisen handlade enligt gällande bestämmelser och praxis. Om så varit fallet måste man fråga sig, om bokstav och stel sedvänja gå före sunt förnuft och vanlig, mänsklig eftertanke. Allt talar för att flyktingen efter återkomsten till andra sidan Torne älv hastigt ställdes inför exekutionspluton och arkebuserades. Krigets lag är sådan och att den tillämpades i detta fall kan man vara övertygad om. Den arma flyktingen sökte en fristad på svensk botten undan förhållanden, som han icke kunde utärda, och sändes direkt i döden av svenska myndigheter! Det är skam att vi skola göra oss skyldiga till dylika gärningar. Asylrätten är en av den mänskliga kulturens största landvinningar undan barbariet, och om det finns en plats, varest den ännu kan ha en fristad, så må det ses till att den icke kränkes även där. Det finns veterligen varken några "bestämmelser" eller någon praxis, som tvinga svenska myndigheter att handla utan hänsyn till rent mänskliga bud. Hela vår samhälls- och rättsordning är uppbyggd på respekt för livet och individen. Att värna denna grundval är för närvarande vår främsta uppgift. Vi måste till varje pris söka motstå den väg av allmän brutalisering, som övergår Europa och icke minst vår närmaste omgivning. Vad det gäller är att i stort som smått visa att inom våra gränser härska rätt och humanitet. En flykting, som söker sig över till vårt fredade område, är först och främst en människa. Som sådan har han också rätt att bli behandlad. Det är något oerhört att tänka sig att medan vi avskaffat dödsstraffet även för de grövsta brott kunna vi, såsom i detta fall, kallt utlämna en medmänniska av annan na-

tionalitet till en säker död. När sådant sker måste det vara fel både på bestämmelserna och de personer, som tillämpa dem. Men det är tyvärr tämligen tydligt att om vi icke äro på vår vakt kunna även de allmänna rättsbegreppen bli angripna av röta. Tecken därpå saknas icke. En socialdemokratisk tidning, som känner som sin främsta skyldighet att vara solidarisk med och släta över allt, som för närvarande sker i detta land, skrev på måndagen:

En österrikare, som flytt från tysk militärtjänst i övre Finland och nått svenskt område, lär av gränsvakten ha återsänts till sin trupp. Huruvida detta förfaringssätt var det riktiga och enda möjliga får försvarsministern tillfälle att ge upplysning om i riksdagen. Det förefaller ju, som om det riktiga hade varit att internera flyktingen.

Den kallt formella kommentaren talar för sig själv. Den är nästan extremt tidstypisk och visar varthän vi äro på väg. Det inträffade förvandlas till en fråga om det formellt riktiga. Det rent mänskliga ställes åt sidan såsom varande av underordnad betydelse. Om försvarsministern förskansar sig bakom "gällande bestämmelser", så kommer man bland alla formellt rättrogna och likgiltigt solidariska att finna allt gott och väl.

Såvida icke sådana upplysningar framkomma, som ställa flykten och återtransporten i helt ny dager, förefaller det hopplost att kunna dölja det upprörande i myndigheternas förfaringssätt. Sverige är, som sagt, ännu ett land, där sann humanitet alljämt, och icke bara formellt, gäller som högsta värde. Vår plikt att oförbehållsamt och generöst tillämpa asylrätten kan därför inte ens diskuteras. Den är uppenbar och ofrånkomlig. All nedvärdering måste på det bestämdaste avvisas. Den leder oss ofelbart utför. Dagens Nyheter, som numera nöjer sig med litet, ej sällan med minsta möjliga, förklarade för ett par dagar sedan på tal om vårt uppförande i fall som dessa att "det är ett minimum av mänskligt hänsynstagande man begär". Man trodde annars att det för alla borde framstå såsom självklart, att tidens nöd och väl ålägga oss, som ännu ha vårt gamla rättstillstånd i behåll, att med all makt sträva efter maximum.

Minimum oder Maximum?

Die Frage nach dem Minimum oder Maximum ist eine der wichtigsten in der Wirtschaft. Sie betrifft die Produktion, den Konsum und die Verteilung der Güter. In der vorliegenden Arbeit wird versucht, die verschiedenen Ansätze zu dieser Frage zu untersuchen und zu vergleichen.

Die klassische Theorie des Minimums geht davon aus, dass die Produktion durch die Minimierung der Kosten maximiert werden kann. Dies ist die Grundlage der mikroökonomischen Theorie. Die moderne Theorie des Maximums hingegen betont die Bedeutung der Nachfrage und der Konsum. Sie führt zu einer anderen Sichtweise auf die Produktion und die Verteilung der Güter.

Die Analyse zeigt, dass die beiden Theorien in gewisser Hinsicht komplementär sind. Die klassische Theorie ist besser geeignet, um die Produktion zu analysieren, während die moderne Theorie die Konsumseite besser abbildet. Die Integration beider Theorien führt zu einer umfassenderen Sichtweise auf die Wirtschaft.

Die Ergebnisse dieser Arbeit zeigen, dass die Frage nach dem Minimum oder Maximum nicht nur eine theoretische, sondern auch eine praktische ist. Sie hat direkte Auswirkungen auf die Wirtschaftspolitik und die Unternehmensstrategie. Die Berücksichtigung beider Aspekte ist daher von großer Bedeutung.

Die Frage nach dem Minimum oder Maximum ist eine der wichtigsten in der Wirtschaft. Sie betrifft die Produktion, den Konsum und die Verteilung der Güter. In der vorliegenden Arbeit wird versucht, die verschiedenen Ansätze zu dieser Frage zu untersuchen und zu vergleichen.

Die klassische Theorie des Minimums geht davon aus, dass die Produktion durch die Minimierung der Kosten maximiert werden kann. Dies ist die Grundlage der mikroökonomischen Theorie. Die moderne Theorie des Maximums hingegen betont die Bedeutung der Nachfrage und der Konsum. Sie führt zu einer anderen Sichtweise auf die Produktion und die Verteilung der Güter.

Die Analyse zeigt, dass die beiden Theorien in gewisser Hinsicht komplementär sind. Die klassische Theorie ist besser geeignet, um die Produktion zu analysieren, während die moderne Theorie die Konsumseite besser abbildet. Die Integration beider Theorien führt zu einer umfassenderen Sichtweise auf die Wirtschaft.

Die Ergebnisse dieser Arbeit zeigen, dass die Frage nach dem Minimum oder Maximum nicht nur eine theoretische, sondern auch eine praktische ist. Sie hat direkte Auswirkungen auf die Wirtschaftspolitik und die Unternehmensstrategie. Die Berücksichtigung beider Aspekte ist daher von großer Bedeutung.

